

אור השבת

פרשת אמור

עלון מס' 76

הדלקת נרות - 19:02

מוצאי שבת - 20:04

* עפ"י זמני ת"א

”והמשפילים יזהירו כזוהר הרקיע“

בפרשת אמור כלולים נושאים של אבל ושמחה כאחד.

הפרשה פותחת באזהרה לכוחנים, שלא ייטמאו למתים (חוץ משבעה בני משפחה) ושל לא יקרחו קרח בראשם על המת, ומסיימת בפרישת יריעה רחבה של כל החגים והמועדים בשנה, שהם ימי מגוחה ושמחה לאדם.

צרוף זה של נושאים וסדר זה של עניינים בא ללמדנו מוסר השכל בחיינו: גם בימי צרה וצוקה, כשאין השעה משחקת לנו בתחום זה או אחר, אסור ליפול לתחומות חייאוש ואבדן התקווה, אלא, חייבים להתגבר על מצוקת הרעה, שהיא חלק בלתי נפרד מן החיים, ולקוות לבואם של ימים טובים, ימי חג ושמחה.

פרשתנו פותחת בפסוק: ”אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו מעיר על כך רש"י: ”אמור ואמרת“ להזהיר גדולים על הקטנים.

מאמר זה הסביר בעל ”ישמח ישראל“: התורה באה להזהיר את האנשים הגדולים, הצדיקים שבדור על ”דברים קטנים“ – עברות קלות, שאדם דש ברגליו ואינו נותן דעתו להישמר מפניהן. כי על בגד משי גם כתם קטן נראה ומתבלט לעיני כל. זאכו, מי שזוכה לעיניים זכות ומאירות רואה את פגמיו וחסרונותיו אפילו הם דקים מן הדקים.

” כל המתפלל בערב שבת ואומר ”ויכולו...“ שני מלאכי השרת מלווים לו לאדם ומניזים ידיהם על ראשו ואומרים לו: וסר עוונך וזוטאתך תכופר “ ~מר עונא~

סיר חמין (טשולנט) שיש בו תפוז, א, בשר, חומוס, שעועית, חיטה, ועוד, ומיעוטו מרק, והתבשל קודם השבת כל צרכו והניחו במקרר, מותר לחזור ולחמם תבשיל זה בשבת, כיוון שרובו יבש ומיעוטו לח. וכמו כן, סיר שבתוכו דגים מבושלים עם מעט רוטב, אף על פי שהוא חפץ ברוטב וברצונו שהרוטב יתחמם טוב כדי לאוכלו, בכל זאת מותר לחמם מאכל זה. (שכיוון שאינו חפץ שיהיה נחסר מהרוטב, נמצא שרוטב זה בגדר 'מצטמק ורע לו', ומותר לחממו בשבת).

עבר והניח - אדם שעבר והניח על הפלאטה תבשיל המבושל כל צרכו שרובו לח עד שרתח התבשיל, מותר לאוכלו בשבת.

הצינור שבצד המיחם - מיחם שיש בצידו צינור פלסטיק שקוף כדי לדעת את גובה המים שבמיחם, מותר להשתמש בו בשבת. ואף על פי שבפתיחת הברז נכנסים המים שבצינור שאינם חמים כל כך, אל תוך המים הרותחים שבמיחם, אין לחוש בזה לאיסור בישול.

בשבוט הבא, בעו"ה, נמשיך בהלכות בישול בידיני מיחם...

מתוך החוברת
~220 מהלכה 21אגרה~

פינת ההלכה

אין בישול אחר בישול
נמשיך בלימוד נושא בישול אחר בישול.

מחזי (נראה) כמבשל - ואמנם לא התירו חכמים לבשל שוב את המאכל אלא דווקא אם מניח את המאכל על אש מכוסה או על פלאטה, אבל אין להניח את המאכל על האש ממש, משום 'מחזי כמבשל', דהיינו, שנראה כאילו מבשל ממש בשבת.

מחזי (נראה) כמבשל - ואמנם לא התירו חכמים לבשל שוב את המאכל אלא דווקא אם מניח את המאכל על אש מכוסה או על פלאטה, אבל אין להניח את המאכל על האש ממש, משום 'מחזי כמבשל', דהיינו, שנראה כאילו מבשל ממש בשבת.

תנאי ההיתר - היתר זה הוא רק במאכל יבש כגון אורז ובורקס או מאכל שרובו יבש כגון דגים עם רוטב שברצונו לאכול גם את הרוטב, ואינו חפץ שיתאדה הרוטב, אבל בתבשיל לח כמו ומרק וכדומה, אסור לחממו על הפלאטה בשבת.

"וביום השליעי שבת שבתון"

רצתה לעשות שום מלאכה בעולם! וכמה שהייתי מכה אותה היא אינה זזה ממקומה!" כיון שאמר לו כך, הבין אותו חסיד מפני מה אינה עושה מלאכה, מפני שהייתה למודה (אויגלט) לנוח בשבת.

אמר לו אותו חסיד: "בוא ואני מעמידה ואעשנה חורשת!" כיון שהגיע אצלה. אמר לה באוזניה: "הוי פרה, פרה! כשהיית ברותי היית נחה בשבת, ועכשיו שגרמו עוונותי ומכרתיד לנוכרי זה, בבקשה ממך, עמדי ועשי רצון אדוניך!" מיד עמדה וביקשה לעשות מלאכה.

אמר לו הנכרי לאותו חסיד: "איני מניחך עד שתאמר לי מה עשית לה ומה אמרת לה באוזניה! שמא כשפת אותה?"

אמר לו אותו חסיד: כך וכך אמרתי לה. כיון ששמע אותו הנוכרי כך, נבהל ונזעזע, ונשא קל וחומר בעצמו ואמר: "ומה זו שאין בה לא שיחה ולא דעת ולא תבונה הכירה את בוראה, ואני שבראני הקדוש ברוך הוא בצלמו ובדמותו ונתן לי דעה ובינה- ולא אכיר את בוראי?! מיד בא ונתגייר. וזכה ללמוד תורה. ונקרא ר' יוחנן בן תורתה!"

בתורה ובנביאים ובכתובים מצינו שהשבת שקולה כנגד כל המצוות שבתורה. אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל: אם תזכו לשמור שבת, מעלה אני עליכם (הנני מחשיב אצלם) כאילו שמרתם כל המצוות שבתורה, ואם חיללתם אותה, מעלה אני עליכם כאילו חיללתם כל המצוות.

מעשה בחסיד אחד שהייתה לו פרה אחת חורשת. לימים ירד אותו חסיד מנכסיו ומכר את פרתו לנוכרי אחד. חרש בה הנוכרי ששה ימים של חול, בשבת הוציאה לחרוש בה, רבצה תחת העול ולא רצתה לעשות מלאכה. היה הולך ומכה אותה, והיא אינה זזה ממקומה. כיון שראה כך, הלך אצל אותו חסיד ואמר לו: "בוא וטול (קח) פרתך! ששה ימים עבדתי בה, וביום השבת הוצאתיה לחוץ- ורבצה תחת העול ולא

שהופך ארץ חרבה ושוממה לגן עדן פורח.

זה די מסובך, להפוך אנשים נרדפים, מוכים וחבולים לעם בעל גאווה יהודית, רוח איתנה, שחי חיי קוממיות בארצו.

זה לא קל, להפוך נפשות של אנשים שהיו תלויים בחסדי הגויים לנפשות שהן חלק מאומה איתנה שעומדת בכוחות עצמה, לעם שלבדד ישכון ובגויים לא יתחשב, שמאמין שלא משנה מה יאמרו הגויים, חשוב מה יעשו היהודים.

זה די מורכב, להקים מדינה אחת שיכולה להכיל כל כך הרבה הפכים וניגודים, 'חילונים' ו'דתיים', אשכנזים וספרדים, שמאלנים וימניים, עשירים ועניים, חסידים ומתנגדים, בלי שהדבר המחבר בין כולם יתמוסס והמדינה תתפרק.

זה עסק די מתיש, לתקן את הנזקים הנוראים שפגעה ההשכלה, החילוניות וההתבוללות בגולה, להשיב בנים תועים ומתרחקים לאביהם שבשמים."

"**אנחנו בתהליך**", סיכם הרב ידידיה לאחר הסקירה התמציתית שנתן. "תהליך שבו עם ישראל חוזר לארצו. חוזר לעצמאותו, חוזר אט אט לתורתו. ובעצם, חוזר לעצמו. זה די מסובך, זה די קשה. לפעמים יש עליות קשות ומורדות תלולים. ככה זה כשפתאום קם עם לאחר אלפיים שנות סבל ומתחיל ללכת. לפעמים הוא נופל, לפעמים מועד וקורס ונדמה שלא יקום עוד. אבל בסוף הוא ילך כרגיל... אפילו ירוץ!"

2022 שנת ה'תשפ"ב 21e עפ"י ה'תשפ"ב, ונמשך אצלנו 22 שנים הקש"ם המופיעים בתהליך גאולתנו, ונאמז כינז מתאוצזים עם קש"ם גזואים אז?

מתן

מדרש' תז"ף

כינת האמונה

סיבוכים

בשבועות הבאים נברר כיצד עלינו להתמודד עם כל התהליכים והמשברים המובילים אותנו אל תכלית חיינו- גאולת ישראל והעולם כולו.

אנו נמצאים בביתנו של הרב ידידיה שעונה על שאלות תלמידיו...

התלמידים מתארים בפני הרב ידידיה את הקשיים המופיעים בתהליך גאולתנו שנראים לכאורה סותרים ואף מנוגדים לתהליך של גאולה ואדרבה נראים כמציאות של גלות וחורבן...

"זה לא פשוט, לגוסס שעמד על סף מוות, שוב לקום ולהלך כאחד העם.

זה לא פשוט, לחולה ששכב זמן רב במיטה, לאכול כרגיל.

זה לא פשוט, לקבץ עם מארבע כנפות תבל, מגלויות שונות, ממנהגים שונים, אל ארץ אחת.

זה לא כל כך קל, לעם שחוזה גלות איומה, פרעות, רדיפות, פוגרומים, אינקוויזיציה ושואה נוראה, להקים מדינה חזקה עצמאית ומבוססת, חזקה ומשגשגת, תוך שנים מעטות.

זה די קשה, להפוך עם תלוש שהיה מנותק מעבודת אדמה שנים ארוכות לעם העובד על אדמתו בארצו, עם

המסירות שלי כלפי הקב"ה זוהי המהות האמיתית של מצוות 'קידוש השם'. דוגמא נוספת למצווה כזו, שמטרתה לפרסם את מסירותנו כלפי הקב"ה, היא מצוות ברית המילה. האם יש מישהו שמסוגל, לבצע אקט כירורגי כה קשה, ובייחוד שאיננו הכרחי מבחינה רפואית, על תינוק קטנטן וחסר ישע, ועוד באיבר כל כך רגיש בגופו הזעיר? (אפילו בטקסי ההשבעה של הכת הנקשה ביותר, לא נצליח למצוא דרישה שנראית כל כך אכזרית!) אם כך אנו רואים, שכאשר היהודי דואג, כי בנו יעבור את טקס ברית המילה, מדובר בוודאי ב'קידוש השם' של ממש. הרי אותו אדם מצהיר קבל עם ועדה, על הימצאותו של הקב"ה בחייו.

למעשה, בכל צעד שאנו עושים, אנו יכולים להפגין התנהגות של 'קידוש השם'. שאלתי פעם אישה אחת, שרק לאחרונה התחילה להתקרב לעולם המצוות, מה גרם לה לעשות את הצעד המשמעותי והמחייב הזה. היא אמרה, שכאשר ראתה את אחייניתה בת העשר מתחילה לקיים מצוות, היא שמחה לב שהילדה ממש השתנתה. היא הפכה מתינוקת מפונקת ומעצבנת, לילדה נהדרת, מלאת חסד ורגישות חברתית. האישה הוסיפה ואמרה: "אם זוהי החשפעה שיש לתורה על בני האדם, אז חייה לי ברור שגם אני רוצה חלק בזה!"

בפרשת השבוע שלנו, מצווה הקב"ה את בני ישראל: "ולא תחללו את שם קודשי (חילול השם), ונקדשתי בתוך בני ישראל (קידוש השם), אני ה' מקדישכם" (ויקרא כ"ב).

מה הכוונה ומהן ההשלכות המעשיות של המצווה הזו? לכל יהודי יש זכות בסיסית ולמעשה אף חובה ראשונית, לדאוג לשמו הטוב של הקב"ה. אנו ממלאים את המשימה הזו, באמצעות ציות לתורה ולמצוותיה. מדובר במעין 'יחסי ציבור', שאנו מחויבים לעשות עבור הקב"ה.

בתורה קיימות מצוות מסוימות, שמטרתן העיקרית היא, 'לאמץ' אותנו ביצירת לתורה ולמצוותיה. למשל – אכילת מצה בפסח. מי יעלה על דעתו, להפוך כל פנינה בבית, על מנת לסלק כל פירור של חמץ? אף אחד! ברור אם כך, שהמניע היחידי למעשה שכזה, הוא הציווי האלוקי. כאשר אני אוכל מצות ונמנע מחמץ, אני מחזק את מידת

שׁו"ת מהפרשה

ר' עזרא מלרם

ש: למי מקרוביו המתים מותר לכהן להטמא?

ת: לאשתו, להוריו, לבנו ובתו ולאחיו ולאחותו.

ש: אילו מנהגי אבילות אסורים על הכהן?

ת: לקרוח קורחה בשערם ולעשות שריטות בבשרם.

ש: הסבר את הביטוי: "אישה חללה."

ת: אישה שנולדה מהפסולים שבכהונה.

ש: למי מותר לכהן הגדול להיטמא טומאת מת?

ת: רק למת מצוה.

להשמיע באוזניהם.

באחד ממסעותיו בין העיירות הנדחות שבמחוז שרעב, פגש רבי חיים על אם הדרך תלמיד חכם זקן המהלך בלויית חמורו ומאחוריו משתרך נער צנום כבן תשע שנים. הנער אחז בידו האחת מקל להנהיג בו את הבהמה ובידו השנייה החזיק בספר ממנו למד דברי תורה.

התנהגות זו משכה את תשומת לבו של רבי חיים וגרמה לו התרגשות מרובה. שקדנות עצומה כזו לא חזה מימיו! הוא עצר את הזקן והתעניין מיהו הילד המהלך לצדו. "נער זה"- הייתה התשובה- "מרדכי שמו, והוא בנו של מארי יהודה ז"ל שנפטר לפני כשנה. יתום הנער ואני לקחתי אל ביתי לגדלו על ברכי התורה והיראה".

עבר רבי חיים בדרכו ובחן בעיניו הזכות את הילד טוב המראה, והחל תווה על קנקנו. לשמחתו הרבה גילה שהוא מלא וגדוש בתורה ובחכמה כקנקן חדש מלא ישן. שמח רבי חיים על ילד יניק וחכים זה ונפשו נקשרה בנפשו. מיד חילה את פני הזקן שיואל בטובו להרשות לילד להתלוות אליו בדרכו והוא ערב ללמדו תורה ולחנכו ליראת שמים. נענה הזקן להצעה והנער מרדכי הפך לבן לווייתו של רבי חיים סנאוני בדרכו.

ברבות הימים נודע שמו בשערים ונעשה לרבן של ישראל, הלא הוא המקובל הצדיק רבי מרדכי שרעבי זצוק"ל.

נולד בערב כיפור התרני"ח (1898) בעיירה סנאן הסמוכה לעיר תעז. מקום מנוחתו כבוד של המשורר האלהי הנערץ. מארי שלום שבזי זצ"ל. עלה לארץ בשנת תשי"ט (1949). נפטר בכ"ז באדר תשלי"ט (1979). חסידא קדישא. איש האשכולות ומופת לרבים ששמעו יצא לתהילה בכל הארץ ראשית חינוכו קיבל מאביו והמשך לימודיו בעיירה גיבל צבר.

מנעוריו ניכר היה בשקדנותו, בתבונתו, בענוותנותו ובחיי הטוהר והצנע אשר חי. חריצותו וחריפותו היו מן המפורסמות. בהיותו בן י"ז שנים, הוסמך לרבנות בידי הרב שלמה בן יוסף טביב זצ"ל וגם זכה ללמוד עמו במחיצתו קבלה, בקדושה ובטהרה, ומפה לאוזן קיבל ממנו "הקדמות" בתורת האר"י ז"ל, דבר שזכו לו רק יחידי סגולה.

הוא נמשך תמיד אחרי "הזוהר הקדוש" ועשה חיל בלימודיו בו. עניו וירא שמים, ובקי מופלג בכל חדרי התורה. אך לימוד הזוהר והקבלה היו לחם חוקו כל ימי חייו.

חי בדוחק ובצמצום רב והגה בתורה יומם וליל. העמיד תלמידים והשרה עליהם מרוחו הטהורה, רוח של תורה וקדושה.

בהיותו רב של אחד המחוזות הגדולים בשרעב, נוהג היה להסתובב בעיירות ובכפרים ללמד בני ישראל ולפקח על הדיינים והשוחטים. הוא הוכיח את הציבור בדרכי נועם, אך בשעת הצורך ידע לעמוד בפרץ בגבורה ובכבוד.

נפש פיוטית הייתה לו והוא חיבר דברי-שיר. כן חיבר חיבורים רבים, שאחד מהם יצא לאור והוא הספר "מקום מקדש"- פירוש על תורה בדרך הפרד"ס. הוא התגורר ביהוד, אולם שמו והשפעתו היו מפורסמים בחוגים רבים ברחבי הארץ. כאיש סגולות, אברכי ישיבות ותלמידי כוללים היו באים אליו לשחר את פניו ולהתבשם מתורתו ומאמרי פי חכם חן, שהשכיל

לו"ז שיעורים בכפר ביל"ו ב':

יום ב': שיעור בשינויות- לימוד סדר מועד, שעה: 20:30. השיעור מתקיים בבית משפחת טאייב.
יום ג': שיעור בספר התנ"א- מפי הרב מאיר הכהן, שעה: 21:00, השיעור מתקיים בבית הכנסת בכפר ביל"ו ב'.
יום ה': שיעור פרשת שבוע, שניים מקרא ואחד תרגום, שעה: 20:15, השיעור מתקיים בבית הכנסת בכפר ביל"ו ב'.
שבת קודש: שיעור רש"י כ-20 דקות לפני תפילת מנחה.

לו"ז תפילות בשבת:

מנחה ערב שבת: 18:55
 שחרית: 9:00
 מנחה: 18:40
 סעודה שלישית: 19:10
 ערבית מוצ"ש: 19:54

לפרטים על זמני שיעורים ותפילות:
 בטל: 050-3503025

”עין זויים היא למוזיקים בה- ותומכיה מאישר”

ואלה יעמדו על הברכה: גל בן דינה טאייב, מוריה בת בת-שבע צבי, גל בן ציון כתבי, רון בן יגאל צבי, יגאל בן סעדיה צבי, בת שבע בת סעדיה שרעבי.